

Princess Princess

TEKSTI: Jari Lehtinen

J-rockin äidit

Huom! Tässä artikkelissa ei käsitellä anime- ja mangasarjaa Princess Princess, vaan 1980-1990-luvuilla vaikuttanutta rockyhtyettä. Gomen.

1 980-luvun rokkari oli joko sukkahousuhevien soittaja, joka kantoi pystyssä sojottavaa tuuheaa tukkalaitetta tai sitten 50-vuotias kivennäisvesimainoksissa esiintyvä ziljonääri, joka tapaili väsyneesti vanhoja hittejänsä. Sopivasti juuri tuohon aikaan naisten kirjoittama ja esittämä rock alkoi haastaa testostereoukott. Esiinmarssin kärjessä kulki maailmankuulu Bangles, mutta esimerkiksi seurattiin myös Suomessa (**Liisa Akimof**) ja etenkin Japanissa, jossa pioneiryötä tekivät SHOW-YA ja ennen kaikkea Princess Princess.

Idolipopin luvatussa maassa, jossa teini-tähtöset lauloivat playbackina ja opettelivat ennalta koreografian, oli outoa, että viisi tyttöä paiskaisi instrumenttinsa lavalle ja alkaisi soittaa rokkia tuosta vain. Nämä tytöt eivät olleet ihanteellisen puhtaita idoleita, eivät tosiaan. Kitaristi **Kanako Nakayama** hiuspehkoissaan oli kuin englantilainen hevari. Rumpali **Kyoko Tomitaa**

"Ette tiedä kuinka hyviä he ovat, ennen kuin olette kuullut heitä livenä!"

lukuun ottamatta he polttivat tupakkaa. Mitäs tämä oikein oli?

Aivan heti Japani ei ollutkaan sellaiseen valmis. Kesti viisi vuotta, ennen kuin heidän aikansa koitti, ja siihen mennessä yhtye oli vaihtanut jo kaksi kertaa nimensä ja levy-yhtiönsä.

Hankalaa päästä soittamaan

Helmikuussa 1983 TDK järjesti audition, jossa etsittiin jäseniä viisihenkiseen naisbändiin. TDK:n levy-yhtiön sijaintipaikan mukaan yhtyeelle annettiin nimeksi Akasaka Komachi. Nimellä sinänsä ei ollut väliä, tärkeintä oli, että se voitiin kirjoittaa neljällä kanjilla, jotta se oli helppo painaa mainoksiin. Harjoitusleirin jäljiltä

yhtye pääsi levyttämään ensisinglensä *Houkago juyou* seuraavana keväänä.

Mitään ei tapahtunut. Kukaan ei halunnut buukata naisyhtyettä, joka soitti rockia. Vuonna 1985 yhtye muutti nimekseen Julian Mama ja vaihtoi levy-yhtiötä. Tänä aikana he eivät julkaisseet yhtäkään singleä. 1986 nimeksi vaihdettiin vaihtelun virkistämiseksi Princess Princess ja uudeksi levy-yhtiöksi tuli CBS Sony. Yhtyeen manageri **Emiko "Ichiyan" Ichimura** sai taivutella hieman sikariporrasta ennen kuin asiat järjestyivät. Manageri saattoikin olla ainoa, jolla riitti yhä uskoa tyttöihinsä. Hänen mantransa kuului "ette tiedä kuinka hyviä he ovat, ennen kuin olette kuulleet heitä livenä".

Laaja-alainen soundi

Laulusolisti ja kitaristi **Kaori Okui** (nyk. **Kishitani**) syntyi Hiroshimassa 1967. PriPrin suurimmat hitit ovat hänen sävellyksiään. Hän oli soittanut yhtyeissä jo lukioaikoina, jolloin hän sävelsi PriPrin levyttämät laulut *So Long* ja *Dreamer*. Hänen laulukirjastaan löytyy sellainenkin merkillinen tapaus kuin *The Private Fanfare*,

instrumentaalisävellyksellä puhdasta sinfonia- tai elokuvamusiikkia, jonka levytti akustinen "The Princess Princess Philharmonic Orchestra". Hänen lauluäänensä on jännittävä, osaksi pikkutyttömäisen moe, osaksi kypsä ja tunteikas.

Bändin johtaja oli kuitenkin 1964 syntynyt basisti **Atsuko Watanabe** Minamatasta. Joukon vanhimpana hän sai isonsiskon roolin. Kiotolainen soolokitaristi Kanako Nakayama oli omaksunut tyyliinsä **Keith Richardsilta** ja toi soundiin särmää, jonka tasoitti saitmalainen kosketinsoittaja **Tomoko Konno**. Kyoko Tomitan rooli oli rumpalille poikkeuksellinen, hän nimittäin teki suurimman osan yhtyeen sovituksista.

"Nippon Budokan oli varattu Prinsessoille. Joka uusivuosi."

Kitarabändien soundeissa on eroa kuten vii-neissä. Rumpali-sovittaja Kyoko Tomitan osuutta ei voi vähätellä. Tomitan ja Okuin ansiosta Princess Princessistä kasvoi hämmästyttävän monipuolinen yhtye, joka hallitsi kaikki tyyllilajit balladeista punkkiin (*Hecchara!*) ja perusrockista bossanovaan (*Summer Vacation*). Kanako Nakayaman kitarasoolot kelpaisivat mihin tahansa yhtyeeseen minä tahansa aikana. Rakkauslaulujen melodiat olivat parhaimmillaan unohtumattomia. Princess Princessiä ei kannata oikeastaan kohdella naisrockyhtyeenä. Se oli rockyhtye.

Vihdoinkin menestystä

Ensimmäinen Princess Princessin nimellä julkaistu single *Koi wa balance* oli laulu, jota bändi ei halunnut edes levyttää, koska se ei ollut heidän oma kappaleensa. Asiaan tuli muutos hyvin pian. Okuin ja Konnon energinen *My Will* pääsi urheilutarvikemainoksen taustalle 1988. Seuraavat singlet *19 Growing Up*, *Go Away Boy*, ja *Get Crazy* pääsivät kukin joko mainoksiin tai tv-draaman tunnareiksi. Samalla alkoivat kärhämät Fuji TV:n Yoruhit-ohjelman kanssa, jotka kärjistyivät "buta"-huutoihin ja siihen, että yhtye vannoi eikoksaan-enää esiintyvänsä Fuji TV:n ohjelmassa. Konfliktin seurauksena Shibuyan konsertti myytiin loppuun kahdessa tunnissa. Jos vuosina 1989–1996 kuka hyvänsä artisti halusi päästä esiintymään uutenavuotena Tokion Nippon Budokaniin, hän jäi nuolemaan näppejään. Stadion oli varattu Prinsessoille. Joka uusivuosi.

Vuonna 1989 näki päivänvalon Okuin ja Nakayaman kevyt pop-kappale *Diamonds*, jolla PriPri hankki ensimmäisen listasijoituksensa, seitsemännen sijan Oriconissa. Myöhemmin kesällä ilmestyi Princess Princessin kaikkien ai-

kojen suurin hitti, Maailman paras kuuma kesä, *Sekai no ichiban atsui natsu*. Kesä 1989 oli Heisei-aikakauden ensimmäinen kesä ja ympäri Tokion lahden walkmaneissa ja autoradioissa soi vain yksi laulu. Marraskuussa viides albumi *Lovers* nousi listaykköseksi.

Menestyksikkäiden vuosien jälkeen yhtye jätti jäähyväiset toukokuun viimeisenä päivänä 1996 Nippon Budokanissa. Muutamat jäsenet halusivat perustaa viimein perheen, Tomoko Konno oli kuuroutunut väliaikaisesti kolme vuotta aiemmin ja loput olivat muuten vain väsyneet.

Yhdessä asiassa Princess Princess päihitti jopa Rolling Stonesin. Tv:n huutokauppaohjelmassa Tonneruzu no Hammer Price monet suuret tähdet **Yoshikista** Rollareihin olivat myyneet instrumenttejaan. Rollareiden konserttistille saatiin hintaa 3,05 miljoonaa jeniä. Princess Princess ei myynyt instrumentteja. He tarjosivat kaupaksi Princess Princessin jäsenyyttä. Kaksi hullaantunutta fania yltyi kilpailemaan toisiaan vastaan ja voittohuudoksi jäi lopulta ohjelman historian ennätyssumma, 4,53 miljoonaa jeniä.

Vapise, Susanna Hoffs!

Kukaan PriPrin jäsenistä ei ole hylännyt musiikkia. Kaori Kishitani jatkaa säveltämistä ja levyttää soololevyn silloin tällöin. Tomoko Konno säveltää musiikkia elokuviin ja tv-draamoihin. Kanako Nakayama soittaa rockbändissä Voodoo Hawaiians. Watanabe ja Tomita opettavat musiikkikoulussa. Vuonna 2006 julkaistiin tribuutti-albumi *14 princesses – Princess Princess Children*.

Musiikin ammattilaiset eivät välttämättä arvosta kaikin puolin korkealle japanilaisia yhtyeitä, mutta sen he myöntävät, että Japanissa osataan tuottaa. Ehkä heidän olisi syytä tutustua Princess Princessiin. Sen jälkeen ei ole enää yhtään varmaa, että maailman kaikkien aikojen paras naisrock-yhtye olisi Bangles. ■